

Pletení košíků

Ve dnech 25. a 26. listopadu proběhl na naší škole kurz pletení košíků, který zorganizovala paní učitelka Langerová. Pozvala do školy paní Kovalovou z Otrokovic a jejího tatínka. Některým dětem se pletení tak zalíbilo, že si přišly uplést košík i na druhý den, ikdyž počet míst byl již obsazen (naštěstí paní Kovalová vzala navíc základy pro jednotlivé košíky). Jelikož tyto děti již byly zkušenější a práce jim šla velmi rychle, mohly použít i korálky. Teď budu mluvit za sebe a řeknu, že se mi upletené košíky jinými dětmi moc líbily. Kurz probíhal v průměru asi tři a půl hodiny a každý si odnesl pěkný košík. Mnoho dětí říkalo, že jej dá buď mamince, babičce a nebo tetě k Vánocům. Mně osobně se kurz velmi líbil a těším se až zase někdy proběhne.

Zuzana Couralová, 8.B



Jak jsme jeli do divadla

Už někdy na konci podzimu jsem zaslechla zprávu, že se pojede do divadla v Hradišti. Protože už víme jak dobře hrají, viz „Někdo to rád horké“ nebo „Výstřely na Broadway“ až po muzikál „Na tý louce zelený“, tak u nás doma začala akce, kdo s námi pojede. Tetinky Dovrtělové z Mysločovic nebo kamarádka z Malenovic, z naší rodiny až podle situace a časové dostupnosti. Jakmile byl určen termín 5. prosince, začala jsem volat. Jedna tetinka: „Máme vánoční koncert, druhá, že dvě místa a doma my dva a jedna Jitka, která má zrovna svátek, tak

to oslavíme“. Na úřadě se jednalo o čtyřech osobách. Čtrnáct dní před odjezdem jsem se dozvěděla, že pojedou autobusy dva. Tak mě napadlo: „To bude obecní zájezd“. U obchodu se už v půl šesté začali scházet účastníci zájezdu, nevím, jestli se chtěli projít nebo se už nemohli dočkat, ale to už je na nich. Jak přijel autobus, hned jsme mohli jet, ani se na nikoho nečekalo. No a to divadlo? Co na to můžeme říct? Kdo s námi nejel, dobře mu tak, ale připravil se sám o krásný celý večer, plný smíchu, který je pro život tak důležitý. „Rychlé šípy“ v podání herců

z Uherského Hradiště je opravdu hra, která Vás nadmíru únosnou pobaví. Všichni jsme se smáli a tleskali, co nám srdce a ruce dovolily. Jen se mi zdálo, že dvě hodiny bylo trochu málo na tak dobrou pohodu. No ale co se dá dělat. A co napsat na závěr? Samozřejmě patří poděkovat obecnímu úřadu za celé dva autobusy. Myslím, že všichni, kteří se tohoto zájezdu do divadla zúčastnili, budou se mnou za jedno.

**Marie Vojáčková,
Sazovice č. p. 6**